

## **A Magyar Köztársaság nevében!**

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi május hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **v é g z é s t :**

A másodfokú bíróság az emberölés bűntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 7.B.337/2007/16. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a 2008. február 4. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

### **I n d o k o l á s**

A Baranya Megyei Bíróság a vádlott bűnösségét a Btk.166.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő emberölés bűntettének kísérletében állapította meg, ezért őt 7 év börtönbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban eltöltött idő beszámításáról, valamint kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője felmentés végett jelentett be fellebbezést, amelyet a nyilvános ülésen is fenntartottak.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság nem találta alaposnak a bejelentett fellebbezéseket.

Az ítéltábla a jogorvoslattel megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - azzal egészíti ki, hogy a sértettet eszméletlen állapotban szállították a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karának Fül-Orr-Gége Klinikájára, ahol őt azonnal megműtötték (nyomozati iratok 151. oldalán található orvosi látlet és vélemény).

Ezzel a kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, így az a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, az ügy helyes megítéléséhez szükséges részleteket feltárta, ténymegállapításait kellően megindokolta.

A tényállást a vádlott tagadásával szemben állapította meg, melynek során helyesen vetette el azt a védekezését, mely szerint a bűncselekmény éjszakáját a női hajléktalan szálló közelében lévő buszmegálló padján töltötte, így a sértettel ezen az éjjelen nem találkozott. A **sértett** a vádlotti előadással szemben az eljárás során következetesen a vádlottat jelölte meg a cselekmény elkövetőjeként, aki egy késsel vágta meg nyakát. A sértett nem csak a hatóságok előtt tett a vádlottat terhelő következetes előadást, hanem közvetlenül a cselekményt követően környezetének is ugyanezt adta elő. Több szállótársa, **1.számú tanú** és **2.számú tanú** előtt is hangoztatta, hogy a cselekmény elkövetője a vádlott volt. Az **1.számú** és a **2.számú tanúk** tanúvallomásukban beszámoltak a sértettől hallottakról. A vádlottat abban a buszmegállóban, ahol állítása szerint az éjszakát töltötte, senki nem látta (**1.számú tanú** vallomása).

Miután az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a logika szabályaival összhangban állóan értékelte és értékelő tevékenységének indokát is kifejtette, így a megalapozott tényállás - a védő ezzel ellentétes érvei szerint - a másodfokú eljárásban eredménnyel nem volt támadható.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és cselekményének minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Helytálló volt az elsőfokú bíróságnak a cselekmény minősítése kapcsán kifejtett jogi álláspontja is.

Az elkövetés eszköze, az alkalmazott erőbehatalás, a megtámadott, életfontosságú szerveket rejtő testtájék, az okozott sérülés súlyossága alapján csak arra vonható következtetés, hogy a vádlott élet kioltására irányuló szándékkal vágta meg a sértett nyakát, akinek életét csak az időben érkező orvosi segítségnyújtás mentette meg.

A megyei bíróság alapvetően helyesen tárta fel a büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket, azok mindössze annyiban szorulnak helyesbítésre, hogy a vádlott terhére a visszaesőnek nem minősülő bűnismétlés értékelhető súlyosító körülményként. A kísérlet kapcsán hangsúlyozni szükséges, hogy az befejezett és igen közeli volt, ami e körülmény nyomatékát számottevően csökkentette.

Egyéb enyhítő körülmény hiányában a törvényi minimumot nem sokkal meghaladó büntetés enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget. A kiszabott büntetés szükséges a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez, az megfelelően igazodik a cselekmény tárgyi súlyához és a vádlott személyi társadalomra veszélyességének fokához.

Mindezeket figyelembe véve a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság perorvoslással megtámadott határozatát - miután egyéb rendelkezései is törvényesek voltak - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján beszámítani rendelte az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt időt.

A Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a vádlott a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2008. május 27.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 7.B.337/2007/16. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.66/2008/3. számú végzése folytán 2008. május 27. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: